

& ignea talis effervescentia à sulphure facilimè flammam recipiente respondebunt. At unde sulphuris incensio? quid sulphur incensum, quod alias aquis etiam ferventissimis extinguitur, in ipsis aquarum ductibus conservabit? quid respondebis de fontibus sulphureis actu frigidis, quorum non paucos in nostra Germania vulgo notos esse constat. Hæc & alia hujus generis quidam cludere conantur, *Instantia*, dum flammam sulphuris aquis thermarum subjiciunt, sed paulo remotorem, ut aqua tanquam in lebete per peculiares canales exterius undique Sulphuris igne calefactos effervescat. Hoc modo vis aquæ flammam extinguere non poterit, etiamsi continuo non tantum ab eadem calefiat, sed simul etiam materiæ combustibilis qualitates per fumidos vapores inferne exhalantes imbibat. Nec de prima Sulphuris accensione dubitandum esse censem, cum spiritus vel exhalatio terræ cavernis inclusa, dum in locorum angustias per antiperistasis frigoris cogitur, aut hac illac exitum querrens commoveretur, ob attritum & conflectiōnem ejusmodi facile accendatur, quandoquidem motus non caloris tantum causa est, sed etiam flammæ, cum in materiam idoneam incurrit. Quod ipsum *Philosophus lib. 2.* *Meteor. cap. 8.* innuit, ignis in terræ cavernis productio non aliam esse causam, quam aëream substantiam in minima dissectam statuens. Ita sponte nascentium aquarum rationem benè constare putabunt: ferventium scilicet ex proxima admota ignis vi, modicè calidorum ex semotiori; metallorum & succorum terrestrium qualitates referentium tam de succensa materia per exhalationes communicata, quam percolatione varias metallicorū proprietates imbibendo. Sed quis nam ejusmodi canales & parietes tanta in *Solvitur in-*
industria soliditate & artificio fabricarit, ut intentioni huic *stantia.*
insetyiant, valde dubium est & posito, quod singulari pro-